

EDITORIAL

2015, any decisiu per reconstruir el projecte socialista

Hem començat el 2015 resolent la incògnita sobre l'avançament electoral al Parlament de Catalunya per al proper 27 de setembre. Seran els tercers comicis autonòmics en cinc anys. El 24 de maig es celebraran les eleccions municipals i, a la tardor, molt probablement, les generals. El 2015 suposarà, doncs, l'inici d'un nou cicle electoral que el PSC haurà d'afrontar paral·lelament a l'organització del seu congrés previst per a finals d'any.

És positiu que el PSC vegi com una oportunitat la celebració del seu congrés ordinari per tal de posar al dia un partit que segueixi transformant la societat i lluiti contra la crisi democràtica, econòmica, social i nacional que d'ençà uns anys ens afecten. Aprenent dels errors, però reivindicant els encerts, el PSC ha d'esdevenir un instrument reconegut per la seva organització oberta, flexible, participativa i inclusiva. Només si s'aprofundeix en aquesta direcció, el PSC aconseguirà ser el partit estimulador, audaç i eficient que els sectors més dinàmics i transformadors de la societat necessiten. Si es recupera el sentit de la creació del partit, es recuperarà el millor de la seva tradició.

El socialisme català ha estat una font de canvi en el passat que ambiciona tornar a ser-ho en el present, un projecte sempre en construcció, de suma i d'agregació. Conscients d'aquests reptes, el proper congrés del PSC ha de tenir la voluntat inequívoca d'esdevenir un veritable Congrés Obert: un punt de trobada de totes les persones progressistes que vulguin contribuir a un projecte de país basat en la llibertat, la igualtat i la justícia. Tothom qui s'identifiqui amb els nostres valors i ideals ha de poder participar-hi. Sense la força del poble no podrem avançar en la reconstrucció del projecte socialista.

Hi ha una majoria social del país que comparteix els valors i els objectius que representa el socialisme català i que es tradueixen en una societat plenament democràtica i respectuosa amb totes les idees, la defensa de la identitat nacional de Catalunya i el seu auto-

govern, una economia al servei de les persones, l'aposta per la sostenibilitat del medi ambient, una educació pública i de qualitat, i un sistema de salut pública que funcioni.

El repte dels socialisme català enguany serà aconseguir articular una majoria social àmplia progressista que capgiri de forma definitiva l'orientació política, econòmica i social de la dreta catalana i espanyola que ha resultat molt perjudicial per als interessos dels catalans i les catalanes. **E**

Crida dels socialistes de Catalunya

**LLUITEM
PER LA IGUALTAT
A LA CATALUNYA
DEL SEGLE XXI**

7 de febrer de 2015

PSC

Llegeix la crida dels socialistes al Congrés Obert

socialistes.cat

Especial. p. 02-03

Diàlegs Endavant! p. 04-05

MUNICIPALS 2015:

Dones del
món local
socialista

Catalunya. p. 06

LRSAL:

“Una reforma
contra els
municipis”

Espanya. p. 07

CONFERÈNCIA CATALUNYA 2015, EL CANVI QUE NECESSITEM

“Necessitem orientar l’acció de govern i el debat polític a la resolució dels problemes de la gent”

Des de les Drassanes de Barcelona i davant de més de 800 assistents, el primer secretari del PSC i president del Grup Parlamentari Socialista, Miquel Iceta, va fer una crida a capgirar la lògica de la política catalana i situar la realitat i els problemes dels ciutadans i les ciutadanes en l'epicentre del debat polític i social. En el decurs de la conferència **"Catalunya 2015, el canvi que necessitem"**, Iceta va mostrar-se convençut que **"no hi ha solució als problemes dels catalans si no es produeix un canvi de rumb de la política catalana"**. A continuació, enumerem algunes de les propostes que el líder socialista va destacar per a la Catalunya del futur, per a la Catalunya que necessitem.

01

Un país lliure i segur, pròsper i just. Els i les socialistes, progressistes, catalanistes i federalistes treballarem per merèixer la confiança en un projecte basat en la justícia social i l'acord federal.

02

Construir una alternativa per tenir un país on no hi hagi cap família sense un ingrés, amb més feina, on ningú passi gana, on tothom tingui un sostre, sense talls de subministraments ni pobresa infantil.

03

Eliminar els paradisos fiscals i obligar les empreses a pagar on generen beneficis.

04

Regenerar la democràcia, netejar la política i lluitar contra la corrupció.

05

Que el govern espanyol assumeixi una part de l'actual deute públic de les Comunitats Autònomes. Mitjançant una **quitança del deute públic de les comunitats** amb el Govern espanyol generat els darrers anys, de manera que totes les CCAA hi sortirien guanyant perquè passarien a tenir una situació financera més sanejada i rebaixarien la seva despesa en concepte de pagament d'interessos del deute.

08

Cercar un **nou acord** amb la resta d'Espanya que ens permeti votar de debò.

10

Necessitem un canvi profund de la política catalana. Volem posar-la **al servei de la ciutadania**.

06

Protegir l'Estat del Benestar, la sanitat i l'educació públiques i els serveis socials.

07

Rellançar l'economia i **crear llocs de treball**.

09

Reformar la **Constitució**. La millor solució és la reforma federal de l'Estat per fer-lo més eficient i assegurar que defensa millor els interessos dels catalans i les catalanes.

Democràcia i regeneració política

El Centre Cívic Pati Llimona de Barcelona va acollir la primera conversa que dona inici al cicle "Diàlegs Endavant!". Es tracta d'un seguit de xerrades amb destacades personalitats sobre temes d'actualitat política. En aquesta ocasió, el periodista Antonio Franco va moderar la conversa que, amb el títol "Democràcia i regeneració política" van mantenir la filòsofa i catedràtica emèrita de la UAB, Victòria Camps i Jordi Llovet, filòsof, crític literari i catedràtic de Teoria de la Literatura i Literatura Comparada de la UB. El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va presidir l'acte. A continuació us oferim el més destacat de la conversa.

Miquel Iceta: Diàlegs Endavant! vol convidar persones que tenen moltes coses a dir a què les diguin, per recollir-les i compartir-les, per gene-

rar opinió i debat entre la gent socialista, progressista, d'esquerreres, demòcrates. Els seus destinataris són persones a les quals els agrada debatre, a partir de

dades i coneixements que no sempre estan a l'abast de tothom.

Antonio Franco: És imprescindible que tinguem mitjans que puguin deixar constància escrita de les idees i de les coses en aquest món en què hi ha una hipercomunicació però que, moltes vegades passa que les idees passen i no queden fixades enlloc. Crec en els mitjans i en el futur camí de l'Endavant! amb la força, constància i la rectitud que pot garantir. Avui és un plaer poder conversar amb dos pensadors que, a més, són grans comunicadors. **I vull obrir el debat amb la següent qüestió: és consubstancial la corrupció a la democràcia? Per què la democràcia no ha tingut l'habilitat de saber blindar-se contra aquesta?**

Victòria Camps: Jo diria que la corrupció, en tot cas, és consubstancial a la condició humana. La condició humana és una condició contradictòria. Tendeix sovint a fer allò que no s'hauria de fer. És una tendència connatural que no vol dir que no es pugui reprimir. La democràcia no ha sabut enfrontar-se a la corrupció de forma més directa, contundent i decidida. No hem estat capaços de crear cultura democràtica.

Jordi Llovet: L'única manera de controlar això és tenint unes agències de control que funcionin, evitar que la corrupció es produeixi i, quan es produeixi, que aquesta sigui castigada. Manca formació democràtica en l'educació. Manca una veritable educació intel·lectual pel que fa a la política. Crec que cal potenciar la sobirania intel·lectual de la ciutadania.

Antonio Franco: **Hi ha una espiral creixent de corrupció? Aquesta generalització de la corrupció a gairebé tots els nivells, no és la punta de l'iceberg d'una profunda i creixent inadaptació de la de-**

A l'esquerra, el candidat socialista a Barcelona, Jaume Collboni, conversant amb els ponents. A la dreta, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, presentant el primer Diàleg del cicle.

D'esquerra a dreta Miquel Iceta, Jaume Collboni, Victòria Camps, Jordi Llovet, Eduard Rivas i Antonio Franco

mocràcia als nous valors, a les noves sensibilitats, als nous temps? Cal fer un re pensament de la democràcia perquè aquesta no és "prou moderna" en relació al que és la vida contemporània?

Jordi Llovet: Jo crec que la democràcia s'hauria de semblar a la que hi havia a Grècia. Des del feixisme italià la democràcia ha començat a funcionar a base d'eslògans, sofismes i mercadotènia. Això també passa ara. Per exemple, amb el "procés" actual que vivim a Catalunya, en el qual es fan servir paraules que no diuen res. A part d'això hi ha hagut una mena de contaminació i degradació verbal que em sembla imperdonable. Potser cal reivindicar menys cultura i més educació i formació.

Victòria Camps: Jo crec que no és que hi hagi més corrupció que mai. La corrupció a Espanya i Catalunya no és més gran que a altres països europeus. La diferència està en la falta de reconeixement immediat de la corrupció, de control i de càstig. La incapacitat de reaccionar ràpidament, el corporativisme, això sí que ens diferencia d'altres països. Respecte al segon aspecte, la democràcia no pot funcionar si no hi ha un marc legal

reconegut i no ens el prenem seriosament. Sembla que estem fent això amb la Constitució. La Constitució pot canviar però necessita un procés i ha de complir les normes i complir totes les passes que s'han de complir.

Antonio Franco: **Penso en la devaluació de la democràcia que estem patint. No ha estat un excés de professionalització de la política, de fer d'ella una carrera indefinida? Això i una certa inducció real de no afavorir les militàncies de la gent?**

Victòria Camps: Em fa l'efecte que és inevitable

que la política es professionalitzi d'alguna manera. Una altra cosa és quina formació han de tenir les persones que es dediquen a la política. Sí que és cert que la política cada vegada està més infiltrada a l'administració pública i això, en certa manera, enterboleix la política. Avui la funció dels partits polítics ha de ser crear passió política en els ciutadans. I això avui està lluny de la realitat.

Jordi Llovet: S'ha d'evitar, com sigui, que la gent pensi que la política és una cosa que ja no interessa i que s'ha reduït a un cercle petit, quan en realitat interessa a tota la comunitat, amb problemes d'ordre molt general i seriosos que en aquests moments no s'estan abordant ni a Espanya ni a Catalunya.

Antonio Franco: **És viable una sortida a l'actual corrupció política, la regeneració, amb polítics que no són aliens a la corrupció? Això és suportable per a l'opinió pública?**

Victòria Camps: Qui està lliure de corrupció i qui té credibilitat i legitimitat per dir volem canviar i ens heu de creure? No ens creiem res i facin el que facin, desconfiem d'entrada. La societat no es transforma només fent lleis. Les lleis són importants perquè creen cultura i poden fer canviar a les persones. Però no sempre ho fan. Fa falta la voluntat de fer les coses ben fetes. No hi ha un progrés automàtic, depèn del que fem nosaltres. Aquesta voluntat portada a la pràctica és la que tornarà la credibilitat a la política, no les lleis. La gent ja no es creu res per la desafecció. S'ha de recuperar la confiança amb fets. No n'hi ha prou amb la forma.

Jordi Llovet: Dissenteixo lleugerament d'això que diu la Victòria en algun dels punts. Jo crec que una bona llei anticorrupció aprovada per unanimitat resol-dria molts problemes. Això sí, cal que la justícia sigui totalment independent..

Redacció Endavant!

Dones del món local socialista

Ja ha començat el compte enrere per les properes eleccions municipals del 24 de maig de 2015. Des de les pàgines de l'Endavant! ja hem pogut conèixer l'opinió sobre l'actualitat del món local de les alcaldesses de l'Hospitalet i Santa Coloma de Gramenet, Núria Marín (en aquest número) i Núria Parlon, respectivament (en el número 242).

L'Endavant! us vol anar presentant altres de les dones del món local socialista del territori. En aquesta ocasió hem fet una tria a l'atzar d'algunes alcaldesses i candidates. Amb les seves principals reivindicacions hem elaborat un decàleg de propostes d'algunes de les dones del món local socialista català:

"En els petits pobles també són necessàries les polítiques d'igualtat, de la mateixa manera haurem de garantir la resta de serveis, evitant possibles desigualtats que moltes vegades es produeixen entre els pobles petits i les ciutats. Hem de treballar perquè l'equitat entre gèneres sigui la mateixa independentment d'on resideixes"

Maria J. Beltran · Alcaldessa de Tivenys

"Els i les socialistes tomarem a apostar pels municipis del nostre país, que han estat els grans oblidats pel Govern de CiU en aquests darrers quatre anys. Jo mateixa, com a alcaldessa del Montmell, he hagut de reivindicar equipaments i serveis bàsics que els grans nuclis de població ni tan sols han de demanar. Una Catalunya justa significa també que tots els seus ciutadans, visquin a Barcelona o en un petit poble, rebin unes prestacions públiques de qualitat d'acord amb el que la seva dignitat com a persones exigeix"

Imma Costa · Alcaldessa del Montmell

"Des del món local necessitem que es torni a invertir amb urgència en educació, salut, despesa social i cultura, ja que el desmantellament que s'ha fet en els darrers anys afecta qui més ho necessita i, si perdura, podria causar danys irreversibles a la societat"

Alexandra Cuadrat · Alcaldessa d'Alcoletge

"L'Educació és la millor inversió social i la millor garantia d'equitat. El Govern de la Generalitat no pot restar passiu en la sostenibilitat del sistema educatiu de primera infància. Cal garantir-lo en condicions d'igualtat social i territorial, atenent al principi de coresponsabilitat amb els ajuntaments i la comunitat educativa"

Ana del Frago · Alcaldessa de Barberà del Vallès

"La construcció del nostre futur ha de ser sobre la base d'una societat més justa, d'uns governs propers i útils i d'uns ciutadans i d'unes ciutadanes que es relacionen en llibertat i en igualtat efectiva"

Luísa Moret · Alcaldessa de Sant Boi

"L'administració local ha d'esdevenir, ara més que mai, la més propera a la gent. Els i les socialistes de Manlleu volem revertir la inèrcia dels darrers anys a la nostra ciutat i invertir en polítiques d'ocupació. L'educació també ha de ser prioritària per garantir l'aprenentatge social i educatiu dels nostres fills, començant per les escoles bressol municipals, que pateixen les retallades del govern actual. I el tercer eix de prioritat: la seguretat i convivència en què la mediació i la prevenció han de ser conductors de les relacions de tots els barris"

Marta Moreta · Candidata del PSC a l'alcaldia de Manlleu

"La igualtat de la dona és una causa d'homes i dones, de tothom, per tal de fer de la nostra societat una societat més justa per a tots"

Silvia Paneque · Candidata del PSC a l'alcaldia de Girona

"Com a dona, mare i socialista de Vilassar de Mar, vull garantir que tots els i les alumnes del poble puguin participar a l'actual societat del coneixement amb la formació i les eines necessàries. Per això cal un acord de política educativa en l'àmbit local el més ampli possible, per garantir la igualtat d'oportunitats amb mesures concretes que permetin l'èxit escolar, de tots i totes, i l'excel·lència educativa"

Alicia Rodríguez Luna · Candidata del PSC a l'alcaldia de Vilassar de Mar

"Reivindico que des de la proximitat es pot treballar, i treballaré, la igualtat d'oportunitats per tal que tots els vilanovins i vilanovines puguin construir el seu projecte de vida i de futur. I per això donarem resposta a les necessitats socials més elementals, perquè és l'única garantia per tal que infants i joves, adults i grans, homes i dones en definitiva, puguin assolir aquesta igualtat que tant reivindicuem"

Noemi Trucharte · Candidata del PSC a l'alcaldia de Vilanova del Camí

"Reivindico aportar a la política la meua visió, una mirada amb ulls de dona. Treballar els grans projectes sense oblidar la realitat i les necessitats de les persones, tenint cura dels petits detalls quotidians, detalls que humanitzen els pobles i fomenten la convivència. Reivindico altres maneres de fer, feminitzar la política per aportar altres valors, per generar actituds i relacions diferents entre els ciutadans i les ciutadanes i qui els representa políticament"

Marta Verdejo · Candidata PSC a l'alcaldia d'Olivella

"La LRSAL, una reforma contra els municipis"

Xavier Amor

@xavieramor

El Congrés de Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa va ser prou eloqüent quan va analitzar el llavors projecte de Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local (LRSAL) la primavera de l'any passat. Aquest deia que "les competències se superposen entre els diferents nivells de govern, la qual cosa provoca una pèrdua dels recursos financers per a les autoritats locals i regionals, així com una pèrdua d'eficiència dels serveis públics prestats als ciutadans". En aquesta línia, el mateix Comitè de les Regions (CdR) va advertir dels efectes que una re-

ropea i la posició de l'autogovern local i regional.

Què podem afegir nosaltres a aquestes consideracions de les institucions europees que intenten protegir l'autonomia local i regional? Poc o res. Els efectes de la LRSAL a un any vista de la seva entrada en vigor es fan visibles i la reducció de l'àmbit natural de l'exercici de les matèries d'interès local també. El fonament principal de la seva presentació i tramitació –la lluita contra el dèficit i el desequilibri pressupostari– s'amaga però darrere de la impotència de l'Administració central de l'Estat per reduir el seu dèficit autènticament insostenible des del punt de vista financer. Perquè, en realitat, aquest problema no era ni és dels governs locals que han fet i fan els deures.

Sota l'aparent ingenuïtat d'un tecnicisme: la clarificació de competències, la Llei el que fa és reduir al mínim l'autonomia municipal empentint les matèries d'interès local. Vet aquí l'objectiu polític d'aquesta Reforma. No és la sostenibilitat financera, per molt que la LRSAL ho afirmi d'una manera obsessiva. No. La sostenibilitat financera és l'instrument. L'objectiu polític és la recentralització i aquesta recentralització necessita reduir les matèries en les quals els governs locals puguin dir i puguin fer, desplaçant-les a altres àmbits que no són ni seran mai govern local: l'estatal i l'autonòmic.

Bé, estem davant d'una limitació dels instruments a l'abast dels Ajuntaments per resoldre els problemes de la gent i una enutjosa agressió a l'autonomia municipal que veurem si, amb sort, acabarà corregint el Tribunal Constitucional. Acabi com acabi, la idea d'autonomia local queda restringida a partir de les noves atribucions i competències constitucionals que com a conseqüència de la reforma de l'article 135 CE –el de l'estabilitat pressupostària– i de la seva vinculació amb l'article 149.1.14a CE, han reforçat l'àmbit d'acció estatal i les seves possibilitats, i

"L'objectiu polític és la recentralització i aquesta recentralització necessita reduir les matèries en les quals els governs locals puguin dir i puguin fer"

forma com aquesta pot provocar en termes de qualitat democràtica i bon govern. També estan les contundents afirmacions del seu dictamen (2013/C 139/08) sobre *La descentralització a la Unió Eu-*

- Suposarà l'acomiadament de 50.000 professionals del sector social quan són més necessaris que mai.
- Els ajuntaments són els que actualment garanteixen la qualitat de les escoles bressol dels nostres fills.
- A quina porta hauran d'anar a trucar les dones que vulguin tractar qualsevol problemàtica derivada de la seva condició de dona?

@pscpolmunicipi #monlocal

"Hem de fer tot el que estigui a les nostres mans per garantir als nostres veïns i veïnes que continuaran gaudint dels serveis públics als quals tenen dret"

han reduït –també enormement– l'àmbit d'acció dels governs autonòmics i locals. Això la LRSAL ho ensenya sense cap mena de complex.

Fins ara la posició del TC ha estat prou consistent a l'hora de defensar l'estricta capacitat d'autoorganització de les Comunitats Autònomes, i això en clau local és molt important. Tot i així, hem d'estar atents perquè la recent Sentència del TC 104/2013, en resposta a un recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra la llei 57/2003 de Modernització del Govern Local, ha confirmat que l'Estat, sempre que actuï dins de les seves competències, pot portar la norma bàsica allà on consideri. Estem en un canvi de tendència molt preocupant.

El pretext enganyós de la Reforma –l'article 135 CE– és un títol competencial que ho justifica tot i que està habilitant l'Estat per realitzar qualsevol regulació sobre matèries directament o indirectament relacionades amb qüestions de tipus econòmic, financer o pressupostari. Compte amb això!

que la Generalitat té amb els municipis sí depenen de nosaltres i hem d'exigir que aquestes clàusules respectin els drets dels municipis en termes de garantia en la prestació dels serveis públics i també de legalitat, com no pot ser d'una altra manera.

Hem de fer tot el que estigui a les nostres mans per garantir als nostres ciutadans, als nostres veïns i veïnes, que continuaran gaudint dels serveis públics als quals tenen dret. Que tindran guarderies públiques. Vaja si en tindran! Que protegiem des dels municipis que la salut, l'educació, els serveis socials mai siguin alienes a la comunitat local. No tolerarem una degradació ni abonarem des d'aquesta posició cap maniobra privatitzadora situada fora de l'àmbit de decisió dels òrgans locals democràticament elegits, per amagada que estigui en aquesta Llei.

Aquesta és la nostra prioritat. Hem passat un període molt dur. Però ens en sortirem. I hem de preparar-nos perquè les organitzacions locals tornin a estar preparades per fer, per actuar, per desenvolupar a la base del nostre territori el benestar i el progrés. L'etapa del no fer o no poder fer s'ha acabat. Ens hem de comprometre i ho hem de transmetre als nostres ciutadans que els municipis són garantia de prestació de serveis públics. Uns serveis públics de qualitat prestats per una bona administració, prope- ra, transparent, fiable i austera. Aquest és el nostre repte i el nostre compromís.

Xavier Amor és l'alcalde de Pineda de Mar i president de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC).

Protegim la ciutadania, defensem els ajuntaments

- LA LRSAL DESPROTEGEIX LES PERSONES MÉS VULNERABLES
- MENYSPREA L'APORTACIÓ DELS AJUNTAMENTS AL SISTEMA EDUCATIU
- ALLUNYA DE LA CIUTADANIA LES POLÍTIQUES DE GÈNERE

@pscpolmunicipi #monlocal

I què podem fer davant d'aquesta situació? Doncs molt. El mínim competencial que ens ha deixat la Llei –en una operació de reducció sense precedents– pot ampliar-lo el Parlament de Catalunya perquè l'Estatut ho permet. Fins ara no hem estat capaços de fer-ho i això sí que depèn de nosaltres. No depèn d'altres. Hem trigat massa temps –i no ho hem fet massa bé– en intentar minvar els efectes més enutjosos de la LRSAL; amb un decret llei que va veure la llum al juny –un xic tard– i que ha hagut de retirar-se per fer-ne un altre. Aquestes coses sí depenen de nosaltres. Les clàusules de garantia en el finançament dels convenis

Són les polítiques de proximitat, estúpid!

Núria Marín

@nuriamarinlh

Avui en dia, per als partits que defineixen les polítiques a les dues administracions que ens afecten directament en l'àmbit pressupostari –govern del PP a Espanya i govern de CiU i ERC a la Generalitat– els ajuntaments són una part prescindible dels seus models d'Estat. En això els nacionalistes espanyols i catalans estan d'acord.

Els dos models que ens proposem, l'Espanya recentralitzadora i la Catalunya independent, estan plantejats d'esquena al món local i conseqüentment d'esquena a la ciutadania. Actualment, tant el govern central com el govern de Catalunya han deixat els ajuntaments en la foscor d'una immensa soledat.

“Actualment, tant el govern central com el govern de Catalunya han deixat els ajuntaments en la foscor d'una immensa soledat”

Per dur que resulti, no podem amagar que a la Catalunya de començaments del 2015 hi ha gent que passa gana i els únics que estem donant la cara som la societat civil organitzada i els ajuntaments. Avui, encara que hi ha qui evita afrontar-ho directament, tenim situacions de misèria que són intolerables als ulls de qualsevol persona, i molt més greu, a ulls de qualsevol governant.

Malauradament, els ajuntaments són l'única administració que avui governa i gestiona el dia a dia. El govern de l'Estat està assegut en el búnquer de la Moncloa, instal·lat en l'immobilisme, negant els problemes i repetint-se un i un altre cop “que estem millor, que ja salimos de la crisis” amb el desig que de tant repetir-ho es faci realitat.

Mentrestant, aplica amb exemplaritat l'austericidi imposat des d'Europa acompanyant-ho amb brutals retallades de drets i una cruenta recentralització. Un exemple és la Llei de Reforma de l'Administració Local que suposa un atac frontal als serveis públics de proximitat que hem consolidat al llarg del temps.

Els ajuntaments són els que hem estat al llarg dels darrers 35 anys els veritables actors d'integració i de cohesió social, promotors de la llengua i de la cultura catalanes i catalitzadors de la modernització de la societat. I volem continuar desenvolupant polítiques socials actives per combatre les desigualtats creixents.

Qui atén les persones grans que necessiten ajuda a casa seva? Qui fa programes d'èxit escolar per donar les mateixes oportunitats de formació als joves? Qui manté obertes les escoles bressol que contribueixen a la conciliació laboral i familiar? Qui es preocupa dels nostres barris perquè hi hagi bona convivència? Qui atén les persones sense habitatge?

Des de l'entrada en vigor de la LRSAL els serveis públics locals i l'autonomia municipal s'han vist atacats frontalment i els governs municipals hem hagut de blindar aquests serveis que especialment protegeixen els més vulnerables: els serveis socials, la dependència, el foment de l'ocupació i l'educació. Els ajuntaments són l'última línia de defensa de l'estat del benestar, per això molts consistoris d'arreu de Catalunya i Espanya hem presentat un recurs d'inconstitucionalitat contra una llei que no és ni oportuna, ni adequada, ni sostenible, ni tolerable.

Conversant amb una dona per dir no a les retallades i sí als drets socials i als serveis públics.

Més a prop, el govern de la Generalitat és una administració paralitzada que no governa, que no pensa en el dia a dia. En la seva agenda només té una única missió i sembla incapaç de comprendre que es pot pensar en futur i alhora gestionar el present.

Per exemple, avui s'han d'atendre els nens i les nenes perquè no passin gana. L'Ajuntament de L'Hospitalet quan es va iniciar la crisi destinava 200.000€ anuals a beques menjador. Aquests diners complementaven els 800.000€ que posava la Generalitat. Enguany aquest pressupost l'hem multiplicat per 9 passant de 200.000€ a 1.800.000€, mentre la Generalitat no ha incrementat la seva aportació. Nosaltres no som els que tenim la competència, però la nostra obligació moral per combatre les injustícies ens hi fa intervenir.

Els ajuntaments necessitem més recursos i per això no podem deixar de reivindicar un nou finançament per al món local i que a l'hora de repartir els recursos els ajuntaments no estiguem al final de la cua.

És evident que a Catalunya tenim un problema de mal finançament, però també és evident que el que no serveix és posar sempre l'excusa del finançament. A vegades només cal voluntat política.

“Malauradament, els ajuntaments són l'única administració que avui governa i gestiona el dia a dia”

Els i les socialistes no hem de tenir cap problema per estar al costat del Govern de la Generalitat per negociar un millor finançament per a Catalunya, per defensar la nostra llengua i cultura o les competències que ens corresponen. També ens ha de tenir el seu costat en la implementació de polítiques actives per sortir de la crisi i per garantir l'estat del benestar. Però ens ha de tenir al davant, a primera línia de batalla, per defensar el paper que fan els municipis en la cohesió social i per aixecar la veu contra les injustícies que estem patint, que ens està fent patir, a ajuntaments i ciutadania.

Hem de fer entendre a tothom que sense un món local fort no hi ha futur. Girar l'esquena al món local és girar l'esquena a les polítiques de proximitat, és donar l'esquena a la ciutadania. Girar l'esquena al món local i no prioritzar la nostra tasca és no tenir clar quines són les prioritats que plantegen els ciutadans i ciutadanes: les polítiques de proximitat, estúpid!

Núria Marín és l'alcaldeessa de L'Hospitalet.

L'HOSPITALET ASSUMEIX LES BEQUES DE MENJADOR DE NENS I NENES DE 3 A 12 ANYS MENTRE LA GENERALITAT NO PAGA

1.200.000 € #SOSeducacióLH

per combatre la pobresa infantil a l'escola

PSC hospitalet.socialistes.cat

Tribulaciones sobre el Plan Juncker

El Gobierno español permanece distante cuando debería liderar el proyecto en el seno del Consejo

Jonás Fernández

@jonasfernandez

En los últimos meses hemos observado el inicio de una reorientación de la política económica en la Unión fruto, sin duda, del mayor peso relativo de los socialistas en el Parlamento Europeo. Este viraje se está produciendo con menor intensidad de la necesaria —al fin y al cabo, los socialistas seguimos siendo el segundo grupo de la cámara—, pero el paradigma que ha cubierto los últimos años centrados en los ajustes fiscales ha dado paso a un nuevo debate focalizado en la urgencia de nuevas medidas para acelerar la demanda en la eurozona. Ese fue nuestro principal objetivo en la campaña electoral y la investidura de Jean Claude Juncker estuvo supeditada al compromiso de lanzar un plan de inversión que recogiera la inmensa liquidez disponible, transformándola en demanda adicional.

Sin duda, el BCE aún debe hacer más para permitir una mejor transmisión de la política monetaria, y esperamos impacientes la compra de deuda pública por parte del ente emisor, pero aún así seguirá siendo necesaria la transformación de esa expansión monetaria en inversión. Y dada la atonía de la demanda privada ante las pobres perspectivas de crecimiento deberá ser el sector público quien se implique directamente en tal misión. Para ello, la Comisión acaba de presentar un plan de inversión que los socialistas europeos analizamos ahora con detenimiento para conocer si tal proyecto cumple con los compromisos adquiridos por Juncker y si podrá acelerar a corto plazo la salida de esta larga la crisis.

El plan presentado se centra en la creación de un fondo especial con un capital inicial de 5.000 millones de euros del Banco Europeo de Inversiones y 16.000 millones adicionales del presupuesto de la Comisión Europea mediante garantías. A partir de estos 21.000 millones de euros, el nuevo vehículo se endeudaría, respaldada por el propio BEI y la Comisión,

hasta 63.000 millones de euros, lo que supone la emisión de una especie de eurobonos, al menos en la parte defendida por el presupuesto comunitario. Esta financiación inicial debería usarse para impulsar proyectos con una participación privada estimada en 252.000 millones de euros, sumando así los 315.000 millones de euros globales del programa a invertir en el trienio 2015-18.

“La dotación global del fondo se queda escasa, a la espera de la participación de los Estados”

Adicionalmente, el fondo europeo prevé la participación voluntaria en el capital inicial de los Estados Miembros, lo que podría elevar la disponibilidad global de recursos. Por su parte, este nuevo fondo estaría dirigido a financiar proyectos en el sector energético, digital y transportes. Asimismo, la Comisión recomienda el apalancamiento de los recursos ya comprometidos derivados de los fondos estructurales, que podría sumar 20.000 millones de euros adicionales.

Pues bien, en primer lugar, la dotación global del fondo se queda escasa dado que supone poco más del dos por ciento del PIB europeo a repartir en tres años, a la espera de conocer la posible participación de los Estados. En segundo lugar, el fondo parte con demasiado poco capital inicial, lo que dificultará la atracción de financiación privada en los porcentajes que se estiman. Este hándicap complica el conjunto del proyecto, dado que exige una ratio de financiación privada muy elevada. Por ambas cosas, sería vital la participación de los Estados con financiación adicional que, por ciento, no sería computable como déficit, debido a que la aportación estaría bajo el epígrafe de capital.

Estos problemas nos conducen a dos reflexiones adicionales. Por una parte, los proyectos deberán pasar un proceso de selección transparente y profesional que evidencie la rentabilidad asociada

a los mismos, sin la cual será muy complicado atraer a la financiación privada, y parece ser que los Estados miembros ya quieren condicionar el destino de los fondos, huyendo de una visión paneuropea de los mismos. Y por otra parte, debido a ese reducido capital inicial, sólo serán financiables aquellos proyectos cuya rentabilidad privada no sea discutible, eliminando de la escena aquellas inversiones con un mayor carácter de “bien público”, donde los beneficios son más difícilmente apropiables, que suponen a su vez los principales objetivos a financiar, véase infraestructuras de transporte de mercancías, redes de telecomunicaciones y energía. Este problema de selección es crítico porque puede llegar a invalidar el conjunto de los esfuerzos públicos.

“Se financiarán los proyectos cuya rentabilidad privada no sea discutible”

Así pues, el plan de inversión presentado ofrece incertidumbres en la medida en que la financiación resulta insuficiente, lo que debe ser corregido con una aportación adicional de los Estados en el capital inicial, que facilite la entrada de inversores privados y aminore, a su vez, el problema de selección identificado previamente. En este sentido, los países miembros se han reunido recientemente en el marco del Consejo Europeo y, aún tras haber respaldado el plan, no se han comprometido a realizar aportaciones individuales.

Ciertamente, este plan supone nuestro gran compromiso electoral y no cejaremos hasta sacarlo adelante, comprometiéndonos en cada decisión, porque no sólo está en juego la salida de la crisis sino también el futuro del propio proyecto europeo. Resulta, por tanto, extraño la distancia del Gobierno español que no parece ser consciente de la necesidad imperiosa del propio plan y prefiere centrar su presión en el BCE, cuando debiera liderar este proyecto en el seno del Consejo.

Con todo, el Parlamento y la Comisión deberían aunar esfuerzos para presionar al Consejo, de modo que aquellos países con mayor holgura fiscal contribuyan decididamente en el fondo del plan. Sin duda, no será sencillo pero este compromiso es esencial para el éxito del programa.

Jonás Fernández es diputado socialista en el Parlamento Europeo y miembro de la Comisión de Asuntos Económicos y Monetarios. Autor de Una alternativa progresista (Deusto).

Artículo publicado en “El País”, 7 de enero de 2015

Laia Bonet @laiabonetruill · 20 de gener
Según el informe de Oxfam, España lidera la desigualdad europea. bit.ly/1xNoTVS #HiHaAlternativa

Pedro Sánchez @sanchezcastejon · 20 de gener
El @Psoe será la primera fuerza a partir de mayo. Tenemos un proyecto autónomo para ganar elecciones #PedroSanchezRNE <http://t.co/dqn2CTO46w>

Joan Rangel @rangeltarres · 20 de gener
Nadie entiende la indignante salida de Bárcenas de la cárcel <http://youtu.be/7G6GCj8Pu0>

David Quirós @david15lh · 17 de gener
A esto juegan

Miquel Iceta @miqueliceta · 14 de gener
Un nou fracàs: Mas no tindrà llista conjunta i torna a anticipar les eleccions. Dos partits incapaçs de governar junts prometen el paradís.

Lluís Bassets @lbassets · 14 de gener
L' aniversari del Mur de Berlín ni de 1714, sinó del dia en que AM va firmar la convocatòria.

Javi López @fjavilopez · 8 de gener
#JeSuisCharlie #CharlieHebdo Europe & other Stories <http://t.co/ZDsvK1I74g> <http://t.co/UHLcMTHbP9>

Mar Canelo @marcanelo · 7 de gener
Lamentable situació de la Sanitat Catalana, però seguim fent ulls clucs. #CIU <http://t.co/grREgxVib4>

Cadena SER @La_SER · 7 de gener
La fortuna que Pujol ocultó en el extranjero no figurava en el testament de su padre. http://cadenaser.com/ser/2015/01/07/tribunales/1420661272_215872.html ...

Ajuntament de Mollet @ajmollet · 5 de gener
Aquest Nadal, els comerços de #Mollet et regalen 30 minuts més per aparcar a la zona blava (excepte Hospital). <http://t.co/ZP97wpi8iD>

Eduard Rivas @eduardrivas · 3 de gener
S'estan superant límits que mai hagués imaginat. #CatalunyaCausaComuna

Diario Progresista @dprogresista · 28 de desembre
NAC: No rotundo del PSOE a una coalició de govern amb el PP. <http://t.co/Ad0Srr77xo> via @dprogresista

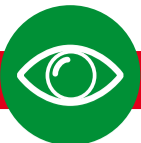
Col·legi Periodistes @Periodistes_org · 22 de desembre
#ReculldePremsa de @Periodistes_org d'avui: "El cafè de la república tanca arran de la mort de Joan Barril." <http://t.co/B50Npnbznm>

Creu Roja Catalunya @CreuRojaCAT · 19 de desembre
Lluitar contra la pobresa no és un assumpte de caritat sinó de justícia #ActuemJA i #CampanyaDeJoguines @crjoventut <http://t.co/ywikceMY2w>

Francesc Miró @FrancescMiroM · 9 de desembre
Artur Mas ha previst pressupostos miseriosos per a l'Ebre. En 4 anys hem passat de 115M€ a 17M€ Cal tant menyspreu? @EbrePSC @EnricRoigMontag

Garantitzar el accés universal a los suministros básicos

Éste es el principio y el fin de l'Aliança contra la pobresa energètica, formada per la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya; la Coordinadora d'Assemblees de treballadors/es en atur de Catalunya; el Front Cívic de Catalunya; la Plataforma Afectats per la Hipoteca de Catalunya; la Plataforma Aigua és Vida; la Unió de Consumidors de Catalunya i la Xarxa per la Sobirania Energètica. Denunciar a las administraciones públicas y a las multinacionales por su inmovilismo es su proclama. Garantizar el acceso universal a los servicios básicos; evitar los cortes indiscriminados de suministro, y defender los derechos humanos, son sus exigencias.

Una de sus últimas iniciativas es el desarrollo de la campaña de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) de vivienda y pobreza energética, admitida el pasado 13 de octubre por la mesa del Parlament de Catalunya.

Ésta introduce medidas de segunda oportunidad para las personas

sobreendeudadas; impide las ejecuciones hipotecarias de familias vulnerables; reivindica la garantía de un alquiler social para las familias en riesgo de desahucio; obliga a la creación de un parque público de alquiler a partir de los pisos vacíos propiedad de entidades financieras, e impide los cortes de suministro básicos que afecten a personas en situación de vulnerabilidad.

Para que la ILP se debata en el Parlament se necesita superar las 50.000 firmas.

Desde *Endavant!* queríamos destacar iniciativas y movimientos tan necesarios como éste. Para más información <http://pobresaenergetica.es/>

LA FOTO

Miquel Iceta, primer secretari del PSC, agafant trucades de la Marató de TV3 per donar suport a la investigació de les malalties del cor.

EL TEU ESPAI

Benvolguts companys i companyes!

Em permeto comentar alguns aspectes relacionats amb l'actual i històrica circumstància que estem vivint. Cal repensar que és el moment clau per reforçar el nostre pensament ideològic, al qual no podem ni volem renunciar:

1. Som un partit d'esquerres, catalanista, europeista, i socialdemòcrata, equivalent a qualsevol perfil de socialisme democràtic a la resta d'Europa i del món.
2. Som el partit que defensa als treballadors i a les treballadores, sempre a favor de les classes i sectors menys afavorits, amb paritat entre homes i dones.
3. Ens manifestem com un partit catalanista, que defensa un estat federal plurinacional, com a filosofia de l'articulació territorial espanyola.
4. En el nostre ideari està que, les necessitats més elementals de l'ésser humà, alimentació, habitatge, salut

i educació, siguin totalment cobertes per les entitats públiques o privades, donant una especial atenció, prioritat i control a tots els infants amb la finalitat que no els hi manqui res per al seu benestar.

5. Estem disposats a eradicar qualsevol tipus de corrupció que pugui existir en el nostre i a altres partits polítics.

6. Creiem que els Ajuntaments són els llocs idonis per ésser coneixedors de les necessitats dels ciutadans, i per poder oferir-los les millors solucions possibles amb polítiques municipals adequades.

En fi, no són més que pensaments i reflexions que poden pecar de reiteratius. Però en qualsevol cas intentem posar un gra de sorra per millorar el nostre partit.

Josep Ballell
Santa Coloma de Farners (La Selva)

Endavant!

www.endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Nicaragua 75-77 - 08029 Barcelona
Imprimeix: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @_Endavant

Director:
Eduard Rivas

Cap de redacció:
Kiko de la Torre

Disseny: Departament de Disseny i Edicions del PSC

Consell de Redacció:

Aroa Arauzo, Meritxell Batet, Laia Bonet, Enric Casas, Jordi Font, Mònica Lafuente, David Lizoain, Javi Lopez, Joan Francesc Marco, Esther Niubó, Germán Rodríguez, Xavier Sabaté, Francesc Trillas.

Han col·laborat en aquest número:

Xavier Amor, Núria Marín, José Montilla, Carles Martí i Jufresa, Francesc Xavier Marín.

Contacte:
info@endavant.info